

pagter, som indgaas udenfor Landet, naar Manden har Bopæl her, dog at Kvindens Myndighed til at indgaa Ægtepagten bedømmes efter hendes Hjemsteds Lovgivning. — Ægtepagt, oprettet af en Mand, der ikke har Bopæl her i Landet, og gyldig efter hans Hjemsteds Love, er, naar han bosætter sig her i Landet, gyldig her, for saa vidt den ikke strider mod denne Lov. I Forhold til Trediemand er Gyldigheden dog betinget af, at Ægtepagten inden i Maaned, efter at Manden har taget Bopæl her, anmeldes til Ægtepagtsbogen; sker Anmeldelsen senere, regnes Retsvirkningen først fra Anmeldelsesdagen.

Under Behandlingen i Folketinget undergik det forelagte Lovforslag nogle Ændringer, af hvilke den væsentligste var den, at de deri optagne Regler om Ægtefællers Arveret efter hinanden udgik af Lovforslaget, hvorefter det udtales i Udvalgets Betænkning, at Justitsministeren havde oplyst, at han, da Familieretskommissionen om kort Tid vilde afgive Betænkning om Ægtefællers Arveret, paa Grundlag deraf agtede i den nærmeste Fremtid at fremsætte et Lovforslag (hvilket ogsaa skefe, se nedenfor Side 499). — Et andet Ændringsforslag angik Forholdene paa dette Omraade i de sønderjydske Landsdele, idet der aabnes Adgang for Ægtefæller til at indføre dansk Rets Formueordning eller foretage anden Ændring i den mellem dem gældende Formueordning, naar de derom opretter Ægtepagt.

I Folketingsudvalgets Betænkning nævnes, at „Spørgsmaalet om, at gifte Kvinder skål have Adgang til Næringsdrift, er fremdraget i Udvalget, hvor man fra flere Sider meget ønskede en Bestemmelse derom gennemført snarest; man har dog ikke ønsket at stille Ændringsforslag desangaaende; da Spørgsmaalet om Næringsdrift for Tiden behandles i en Kommission. Ligeledes har man fremdraget de Regler om Ægtefællers Skatteydelse, som fandtes i §§ 191 og 192 i „Forslag til Lov om Ægteskab“, der vedtoges ved 3die Behandling i Folketinget 12. Februar 1920; fra flere Sider har man ønsket disse Bestemmelser gennemført, men har dog ment, at de naturligt hører hjemme i Skatteloven, og venter, at de ved en eventuel Revision af denne vil blive optaget til Drøftelse“.

Ligeledes havde man fra flere Medlemmers Side ønsket, at Bestemmelsen i § 18, hvorefter en Ægtefælle maa ikke uden den anden Ægtefælles Samtykke afhænde eller pantsætte fast Ejendom, der er Fælleseje, saafremt Ejendommen tjener til